

vi kan finde sammen om og samle os om lovforslaget. Men jeg vil også godt takke både Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, for der er ingen tvivl om – selv om ministeren nu sidder og lader, som om han ikke lytter efter – at ministeren godt ved, at der er et problem her. Han ved også godt, at han er nødt til at gøre noget ved problemerne, inden ...

Første næstformand (Ivar Hansen):
Så er taletiden slut!

Niels Jørgen Langkilde (KF):

I første runde fik jeg ikke givet udtryk for Det Konservative Folkepartis holdning til første del af lovforslaget. Vi mener ikke, det betyder en bedre naturbeskyttelse, så det er vi meget skeptiske over for, men vi vil gerne drøfte det yderligere i udvalget.

Så vil jeg godt høre, om ministeren har lyst til at svare på de spørgsmål, der er stillet her i salen om § 3-områderne. Jeg synes, det er væsentligt for at kunne komme videre i debatten, at også den anden side vil sige noget. Men jeg kan i hvert fald takke Det Radikale Venstre, fordi de har været med til at åbne vejen, og jeg vil i det mindste håbe, det kan bevirke, at vi kan få en drøftelse af tingene i udvalget og komme videre. Jeg synes, det er noget, vi skal bestræbe os på at få færdigt her i foråret, så tingene ikke kolliderer med ompløjninger i det kommende år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 80:

Forslag til folketingsbeslutning om regulering af skarvbestanden.

Af Niels Jørgen Langkilde (KF), Peter Hansen-Nord (V), Aage Brusgaard (FP) og Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.
(Fremsat 11/12 96).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg skal tilkendegive min vurdering af hvert enkelt punkt i forslaget fra de fire partier, men jeg vil gerne, inden jeg går ind på de enkelte punkter i forslaget, sige bare to ord om vores principielle holdning til dette spørgsmål. Det er en gentagelse af synspunkter, jeg har fremført tidligere, men jeg vil gerne gøre det igen for klarhedens skyld.

Danmark har en særlig forpligtelse i henhold til biodiversitetskonventionen, når det drejer sig om arter, der er truede, men som findes i større mængde i vores land, og skarven er et eksempel herpå. Vi har altså nogle forpligtelser her, som vi ikke kan løbe fra. Skarven, som var udrydningstruet i mange år, er i dag i kraft af en fremsynet fredning et markant element i den danske natur. Det er en rigdom for os alle, at det forholder sig sådan, og det er mit grundlæggende udgangspunkt, selv om det kan give anledning til kontroverser og diskussioner. Det er i hvert fald vigtigt for mig at få markeret det.

Det er imidlertid ikke ensbetydende med, at vi ikke – efterhånden som fredningssuccesen er blevet så overvældende, som tilfældet er for skarvens vedkommende – er villige til at diskutere løsninger af konkrete problemer også med hensyn til regulering af bestanden. Her har Skov- og Naturstyrelsen spillet ud over for Vildtforvaltningsrådet, og vi vil fortsætte dialogen både med hensyn til konkrete reguleringer og med hensyn til en forvaltningsplan – en diskussion, der for det sidste punkts vedkommende føres sammen med en lang række lande med Danmark som ledende land, som ordførerland, kan man sige. Her vil vi naturligvis diskutere konkrete initiativer, men vi er ikke tilhængere af noget, der på mindste måde kan sætte spørgsmålstegn ved vores grundlæggende forpligtelser.